

Eingin høll í eygssjón:

JUDO SKRÍGGJAR EFTIR BETRI UMSTØÐUM

Tað stendur svart upp á hvítt í yvirliti hjá ÍSF, at borðtennis, bogaskjóting og judo eru einastu ítróttargreinar í Føroyum, sum ikki eiga egin høli at vera í. Í síðstu viku trein formaðurin í borðtennisfelagnum í Havn fram og vísti á, at ítrótturin var í vanda fyri at detta niðurfyri, og lítið frægari stendur til hjá judo, sum – eins og borðtennis – hevur fingið tóm lyfti frá kommununi um eina høll, sum kann bjarga teimum báðum ítróttunum. – Tað hendir ikki í mínari tíð. Eg eri farin foldum frá áðrenn tað hendir. Eg havi givið upp, sigur formaðurin í Havnar Judofelag, Jan Günther

Pætur Albinus

Í seinasta mánadagsblaði stóð at lesa, at borðtennis í Tórshavnar kommunu livir undir somikið jánkasligum umstøðum, at tað er vandi fyri, at siðursvanda ítróttargreinin dettur niðurfyri. Hóast óteljandi lyfti um betri umstøður og egna høll, so er einki komið av skafti hjá býráðspolitikarunum í høvudsstaðnum.

Ein onnur væl umtókt, men tó – eins og borðtennis – at rokna sum ein av teimum smærru greinunum, er judo. Hóast hálvthundrað iðkarar í Havnini, so kennir judo sama sviða sum borðtennis. Umstøðurnar eru als ikki góðar – judo eigur ikki síni egna høli, fólk dettur burturfrá og lyftini um betri umstøður eru eftir øllum at døma skralldóm.

Stendur og fellur

Judo í høvudsstaðnum hevur nógv ár á baki. Havn-

ar Judofelag varð sett á stovn í 1971 og er elsta judofelag í Føroyum. Tað er Jan Günther, sum er formaður í felagnum, og sum fyrrverandi iðkari er hann nú

formaður, venjari og dómari. Ein sokallað eldsál, sum tey kalla tað í teimum smærru ítróttargreinunum, tí tað vísir seg, at ítróttargreinin í stóran mun stendur og fellur

við hesum eldsálunum.

Jan kennir seg væl aftur, tá ið vit nevna hvussu summar ítróttargreinar hvíla á herðunum hjá einstøkum persónum.

– Tað er soleiðis tað er,

vil eg pástanda. Tað er ein primus motor, sum roynir at fáa gongd í ymiskt, og so hongur man í, sigur Jan.

Hann fegnast tó um, at undirtøkan í lýtuni er góð fyri judo í Havnini.

– Tað hevur verið svingandi allatíðina, men standurin beint nú er góður. Í síðstu viku hevði eg 47 til venjing, vísir hann á.

Umstøðurnar

Sambært yvirliti hjá ÍSF, so eru tað trýggjar ítróttargreinar, sum einki eiga sjálvi. Tað er borðtennis, judo og bogaskjóting. Eins og borðtennisfelagið í høvudsstaðnum, so leigar judo seg inn í eina skúlahøll nøkur kvøld um vikuna.

– Vit venja í Eysturskúlanum. Umstøðurnar eru góðar uttan tað, at vit mugu draga máttur aftur og fram. Tað er drepani fyri okkara ítrótt, tí eg kann ikki seta ein 16 ára gamlan drong sum venjara, uttan at hann skal

dragsa aftur og fram. Tað er ov nógv forlangað, heldur Jan.

Judomátturnar, sum eru frá 1987, hava hildið væl, men tær eru farnar langt út um seinasta nýtsludag, og tær eru tungar og truplar at hava við at gera. 24 máttur skulu dragast fram fyri at hava eina savnaða judomáttu, sum venjast kann á. Sjálvur sigur Jan, at hann brúkar trý korter upp á at hála mátturnar fram áðrenn hvørja einastu venjing.

– Eg tími pinadoyd ikki oman at sleipa máttur aftur og fram fimm ferðir um vikuna. Tí hava vit sagt, at vit venja tvey kvøld um vikuna, og tað er tað, sigur Jan.

Tað merkist týðiliga á Jan, at tað er eitt stórt vónbrot, at umstøðurnar eru so vánaligar. Og tað kostar nógv ítróttarlíga. Tað eru færri venjingar, stórir aldursmunur og tey eldru hava hug at detta frá. Tey tíma snøgt sagt ikki longur.

